

Сербіна Анастасія Сергіївна (Одеса) – студентка факультету іноземної філології Університету Ушинського.

Петінова Оксана Борисівна (Одеса) – кандидат філософських наук, доцент кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Університету Ушинського.

ДІТИ – ІНДИГО В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

(матеріали соціологічного дослідження)

На Землю поступово приходять нове, унікальне покоління. Ці люди можуть з легкістю заглянути у свідомість іншої людини, силою думки вони здатні пересувати предмети, вони знають майбутнє і багато іншого. Таких людей називаються діти-індиго. Тільки зовні вони нічим не відрізняються від звичайних людей. Але все-таки відмінності колосальні. Ще з пелюшок новоявлені дітки точно знають, ким вони будуть: лицарями, лікарями, пророками, творцями, тощо. Ось та риса, яка відрізняє нове покоління: раннє усвідомлення своєї місії. Саме місії, тому що все, що відбувається навколо, для них як мінімум не цікаво, щонайбільше – даремно. Напевно, саме тому вони всіляко намагаються цьому чинити опір.

Саме у цьому ми і вбачаємо значущість цієї проблеми. Діти індиго-феномен загальнопланетарного масштабу, для якого не існує культурних і мовних бар'єрів. До цього часу феномен не викликав загальної уваги через те, що він "дивний" для сучасної психології, яка вважає людську природу незмінною. Зазвичай, люди вірять в еволюцію, але в таку, що вже відбулася. А того, що на Землі зароджується нова людська свідомість, яка проявляється в наших дітях уже сьогодні, консервативна думка не визнає.

Метою соціологічного дослідження ми визначили з'ясування відношення суспільства до дітей-індиго. Респондентами було обрано студентів ПНПУ імені К.Д. Ушинського та випадкових перехожих віком від 35 років.

Предметом дослідження є відношення населення різного віку до феномену «діти – індиго». На основі проведеного опитування та аналізу емпіричних даних ми дійшли наступних висновків щодо гіпотез дослідження.

Перша гіпотеза, через те, що люди мало що знають про дітей – індиго, багато хто проявить бажання поспілкуватися, попрацювати з «новими» дітьми, підтверджується. Більшість респондентів невпевнено, але проявляють достатню зацікавленість дітьми – індиго. Несподівано, немало людей зовсім байдужі щодо цього питання та не виявили бажання контактувати з ними.

Друга гіпотеза про те, що через небажання батьків дозволяти спілкуватися своїм дітям з дітьми – індиго, вони вважатимуть за необхідність створити спеціальні навчальні заклади, однозначно підтверджується, так як більше половини респондентів вважають це необхідним. Майже третина опитаних громадян не переймаються цим питанням взагалі. Але в цілому картина позитивна, адже третина, це доволі багато відповідей, що також демонструє прийняття дітей – індиго до колективу.

Половина населення не знає ніяких ознак, що характеризують дітей – індиго. Тому третю гіпотезу також підтверджуємо. Можна зробити висновок, що необхідно більше інформувати населення щодо дітей – індиго.

Четверту гіпотезу, що більшість населення України різного віку мало, що знають про існування дітей індиго, зовсім не усвідомлюють їх значення у сучасному суспільстві, і не вважають їх представниками нової раси, спростовуємо, так як в результаті опитування, 50% респондентів невпевнені чи можуть діти – індиго змінити майбутнє, 54% опитаних відповіли, що діти – індиго можливо є дітьми майбутнього, нова раса на Землі. Незважаючи на те, що за результатами опитування, населення дійсно має дуже обмежені знання про дітей – індиго, більшість не заперечує їх значущість для майбутнього.

П'яту гіпотезу, що більша частина респондентів не має думки щодо труднощів, які долають діти – індиго, інша частина – не вважає, що вони долають якісь особливі труднощі, підтверджуємо, так як на відкрите питання більшість респондентів відповіли «не знаю». Невеликий відсоток респондентів вважають, що «особливі» діти кожен день стикаються з неприйняттям соціуму. Незначний відсоток опитуваних вважає, що вони не долають якісь особливі труднощі.

На основі дослідження ми дізналися, що більшість респондентів не має достатньої інформації щодо особливостей дітей – індиго. Але більшість громадяни все ж таки вірять у позитивні зміни у майбутньому та припускають, що «нові» діти – це нова раса. Необхідно зазначити, що через те, що громадяни мають певною мірою недостатньо знань з тих чи інших питань, що в свою чергу робить їх ставлення доволі невизначеними та неоднозначними.